

og navnlig i Slutningen af 1925 skete der en stærk Stigning, som jo er resulteret i, at Kronen faktisk har været i Pari i det sidste halve Aar. Det, der sker ved denne Lov, er altsaa egentlig kun, at den nuværende Tilstand slaas fast, og at man ved at indføre Guldindløsning hindrer, at Kronen igen kan bevæge sig nedad. Saaledes som Forholdene ligger, er det selvsagt, at det Parti, jeg tilhører, kan give Tilslutning til det, der her er foreslaet.

I Lovforslaget er den Stille Kreditter til Raadighed, som indførtes ved den hidtil gældende Valutalov, faldet bort, og det kan jo siges, at det er en Behagelighed for Staten at blive fri for at garantere i dette Tilfælde, naar saa blot Resultatet ikke bliver, at Banken i de kommende Tider — ligesom den var henvist til ved Valutaloven — for at opfylde sin Mission kan blive nødt til at bruge Diskontoforhøjelse i højere Grad end ellers. Dette maatte man meget beklage, og Staten maatte i saa Tilfælde hellere have været med til fremdeles at garantere for Kreditterne.

Guldindløseligheden tænkes jo at ske paa den Maade, at man kan modtage Barre ved Indbetaling af et større Beløb i Sedler, og denne Tilstand skulde være gældende i 3 Aar. Dette kan der ikke indvendes noget imod. Saaledes er Forholdet ogsaa i flere andre Lande. Og da det tilmed er under Overvejelse, at man maaske i Fremtiden skulde gaa bort fra at bruge Guldmønter, kan der jo ikke indvendes noget imod, at man nu forsøgsvis gaar hertil. Loven vil bringe os tilbage til de normale Forhold, vi havde indtil 1914, og dette kan vi alle sammen kun være glade for, idet vi derved kommer ind under et fast Møntsystem. Til at gennemføre denne Lov kan jeg tilsige mit Partis Medvirken.

Brandes: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne give Tilslutning til Lovforslaget i dets nuværende Form, idet Forslaget betyder, at Parikronen nu endelig fastslaas, og jeg vil udtrykke min Glæde over, at dette nu er sket. Der har været ført en ikke ringe Kamp, for at vi kunde komme derhen, og naar det nu endelig lykkes, forekommer det mig, at der baade

for Samfundets og for den enkelte Borgers Skyld vil være god Grund til at hilse dette Resultat med Glæde. Lovforslaget nævner i sin Titel Ordet „Indløselighed“. Jeg skal ikke nægte, at dette jo maa tages med et vist Forbehold. Vel genindføres Guldindløseligheden, men dog kun paa visse Betingelser. Den Guldindløselighed, som kendtes tidligere for Nationalbankens Sedler, genindføres ikke ved dette Forslag.

Et æret Medlem af det konservative Parti har gentagne Gange her i Tinget i de allerstærkeste Ord anket over, at Nationalbanken ikke vedstod sin Gældsforpligtelse, anket over, at der paa Nationalbankens Sedler stod, at Seddelen indløses paa Anfordring, men at dette dog ikke skete. Det ærede Medlem er gaaet meget vidt i de Udtryk, han derom anvendte. Men dette sker jo alligevel ikke ved det foreliggende Lovforslag. Sedlerne vil blive behandlet af Nationalbanken paa samme Maade som tidligere, og den Fordel, som det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) nævnte, at Banken har derved, at der ikke findes en virkelig Guldindløselighed, vil vedblive i ikke ringe Grad. Jeg ved nok, at der staar i Lovforslaget, at et Beløb i Sedler paa 28 000 Kr. skal indløses. Hvad dette vil komme til at betyde i Virkeligheden, er det naturligvis vanskeligt at sige noget om, men man tør dog nok gaa ud fra, at det vil være saare sjældent, at nogen vil komme op i Nationalbanken med 28 000 Kr. i Sedler og forlange dem indløst med Guld. Tænkes kan det, og tænkes kan det ogsaa, at den, der faar Guldbarren udleveret — og man maa vel gaa ud fra, at det er Guldbarrer, der bliver udleveret, og at det meget sjældent vil være fremmed Guldmønt, skønt dette ogsaa vil kunne ske —, gaar lige op i den kgl. danske Mønt og faar Guldmønt slaaet. Det vil altsaa være muligt for den private Mand, hvis han vil og kan se en Fordel derved, at sætte Guldmønt i Omløb herhjemme, saaledes at det, som det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds antog for skadeligt, nemlig at der virkelig kom Guldmønt i Omløb, dog vil kunne finde Sted. Det forekommer mig noget betænkeligt, at en Privatmand, en rig Mand eller en Mand, der ser sin Fordel ved det —